

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 705/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Боривоје Боровић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Никодиновић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 24178/16 од 15.03.2018. године, **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24178/16 од 15.03.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да се иселе са свим лицима и стварима и предају тужиоцу кључеве куће у Улици ... бр. .. у ..., укњиженој на катастарској парцели .. КО ... и омогуће тужиоцу несметано коришћење куће. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 63.000,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио жалбу, па је предмет достављен Апелационом суду у Београду, који се решењем Гж 4513/18 од 28.05.2020. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 24178/16 од 15.03.2018. године и списе предмета уступио Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност, те је списе уз пропратни акт Гж 20253/20 од 19.11.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на

решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима, док апелациони суд, применом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ставом 4. истог члана прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 469. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева односи се на предају непокретности која се налази у поседу тужених. Пресудом Првог основног суда у Београду П 24178/16 од 15.03.2018. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавежу тужени да се иселе са свим лицима и стварима и предају тужиоцу кључеве куће у Улици ... бр. .. у У образложењу пресуде наведено је да тужена, као бивша супруга тужиоца, са туженима ВВ и ГГ користи непокретност по основу заједничке брачне имовине, чији удели у овом тренутку нису опредељени, као и да је непокретност из које се тражи иселење тужених - дом тужених у смислу одредбе члана 8. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода.

Имајући у виду наведено, одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на остваривање његовог својинског права на непокретности, односно реализацију својинско - правног овлашћења које произлази из права својине, па се ради о спору о непокретностима у смислу члана 469. Закона о парничном поступку, те стога наведена првостепена одлука није донета у спору мале вредности у смислу члану 468. Закона о парничном поступку, без обзира на вредност предмета спора која је означена у тужби, па се не ради о жалби на пресуду у спору мале вредности, због чега применом члана 24. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд налази да је за одлучивање о жалби на првостепену пресуду надлежан Апелациони суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић